

15.95x15.78	1	עמוד 3	המגזין - מעריב	05/04/2022	81222347-9
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790					

« יורם דורי »

הכדור במגרש שלנו

עלייה היא נשמת אפה של ישראל. לכן על הממשלה לגבש מדיניות קליטה גמישה של יהודי אוקראינה, שתתמודד עם תנאי הקליטה המושכים של מדינות אחרות

מאוד על הפליטים היהודים מאוקראינה הואיל ומעמדם הבינלאומי מאפשר להם קליטה נוחה בכל מדינה אירופית. "הסל" שאנו מעניקים לבאים אינו עולה על זה האירופי, ורבים מהיוצאים אולי יעדיפו לחיות באירופה. הכדור בעניין הפליטים היהודים מאוקראינה נמצא במגרש שלנו. הואיל ועל פי תפיסתי, עלייה היא נשמת אפה של מדינת ישראל, וגם תועלתה עצומה כמעט בכל תחומי החיים, על ממשלת ישראל לגבש מדיניות קליטה גמישה שתדע להתמודד עם הפיתויים של מדינות אחרות שמציגות תנאי קליטה מושכים לפליטים. כדי למנוע "נשי" רה"מ מודל 2022, עלינו החברה הישראלית לגלות אמפתיה לבאים. בסופו של יום, גם בחשבון התועלתני של החברה הישראלית, השתקעות בארץ של עוד כמה עשרות אלפי עולים מאוקראינה, בהם רופאים, מהנדסים ובעלי מקצועות נדרשים אחרים, שמדינה אחרת השקיעה מיליונים בהכשרתם, היא כדאית לישראל. בנוסף, היא מממשת את העיקרון הבסיסי שעליו הוקמה מדינת ישראל: לשמש מקלט בטוח לכל יהודי בעולם ולקבץ כאן את רובו המכריע של עמנו. ●

בשל השימוש לרעה באשרת היציאה לישראל, ומה שהם כינו "ההונאה של השל" טונות" עם שינוי יעד ההשתקעות. בסך כנות דאז זעמו על ארגוני סיוע יהודיים שהעניקו סיוע לאותם נושרים. אותם "נושרים" העדיפו להשתקע במדינות שבהן הסיוע שניתן להם היה גדול פי כמה מאשר הסיוע הישראלי. האפשרות להשתלב בתעסוקה הייתה גדולה שם פי כמה, כמו גם מאמץ ההתגברות על קשיי השפה והזיקה לתרבות. בסופו של דבר ה"נשירה" צומצמה מאוד בגלל קביעת מכסות הגירה לפליטים מברית המועצות. עם קריסת ברית המועצות, כידוע, הגיעו לישראל יותר ממיליון עולים שתרומתם למדינה לא תסולא בפז. בשבועות האחרונים, בעקבות המלחמה באוקראינה, אנו עדים למגמה של יציאת יהודים מאוקראינה ואף מרוסיה. ממשלת ישראל צריכה לקחת בחשבון שחלק גדול מנמלטי אוקראינה לא חונך על בסיס תורת הרצל, ערכים ציוניים אינם זורמים בדמו, ואין זה בטוח שכל רצונו הוא לממש חלום בן דורות לחיות בארץ הקודש. לזו זה היה חלומם, היו כבר מזמן חיים איתנו כאן. אנו בתחרות גדולה

ישם בסוף שנות ה-70 ובשנות ה-80 של המאה הקודמת עסקתי בדוכרות של ההסתדרות הציונית והסוכנות היהודית. היו אלו ימים מלאי אתגרים - ימי המאבק לפתיחת שערי ברית המועצות ומבצע משה להעלאת יהודים מאתיופיה. אחת התופעות הזכורות לי היטב מאותה עת בהתייחס ליוצאים מברית המועצות הייתה ידועה בשם "נשירה". הכוונה הייתה ליהודים שקיבלו אישורי יציאה לישראל וניצלו זאת כדי להגיע למדינות אחרות כמו גרמניה וארצות הברית. הם יצאו משם במעמד פליטים והשתקעו במדינות אחרות, שפתחו זרועותיהן לרווחה לקליטת משאב אנושי בעל רמת השכלה גבוהה בתחומים רבים ומגוונים. בשנות ה-80 הגיעו המספרים לממדים מפחידים כאשר כ-70% יותר מהיוצאים לא הגיעו לישראל ו"נשרו" בדרך. בסוכנות היהודית ניהלו מאבק נגד תופעת הנשירה משתי סיבות עיקריות: האחת ערכית - מקומו של כל יהודי הוא במולדתו ישראל, והשנייה פרגמטית: החשש ששלטונות ברית המועצות יורידו מחדש את מסך הברזל על יציאת יהודים